

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 1r-496/2025
Florești
1-25010426-03-1r-09062025
Parii

Judecătoria Soroca, sediul

Judecător: Rosița Rusu-

DECIZIE În numele Legii

30 octombrie 2025
Bălți

mun.

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:

Președintele completului, judecătorul:	Ghenadie
Liulca	
Judecătorii:	Aurelia Andronache și Ludmila
Iarmaliuc	

a judecat în ședință de judecată, în ordine de recurs, recursul inculpatului Stoian Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Stoian Vasile *****, a.n. *****, c/p *****, domiciliat în or. *****, studii medii, în relații de concubinaj, la întreținere 3 copii minori, ne angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior ne judecat, cetățean al R. Moldova,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 27.01.2025 - 05.05.2025;

În instanța de recurs: 09.06.2025 - 30.10.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025 Stoian Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, cu aplicarea art. 80¹ Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă cu amendă în mărime de 1125 (una mie una sută douăzeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie 56 250 (cincizeci și șase mii două sute cincizeci) lei.

S-a explicat lui Stoian Vasile că, în conformitate cu prevederile art. 64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda (28250 lei) stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Până la intrarea sentinței în vigoare, în privința lui Stoian Vasile a fost aplicată măsura preventivă – obligația de nepărăsire a localității.

S-a supus confiscării speciale în folosul statului, în temeiul art. 106 Cod penal, sumă de 200 lei.

Corpul delict - un DVD-R de model „Omega” cu înregistrările video, urmează a fi păstrat la materialele cauzei penale pe toată durată de păstrare a dosarului.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, ***Stoian Vasile*** conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama de faptul că prin acțiunile sale încalcă ordinea relațiilor sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, urmând scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice, pentru ca ofițerii de patrulare care, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod Penal sunt persoane publice, iar în conformitate cu prevederile art. 385 Cod Contravențional au și calitatea de agenți constatatori și care în virtutea funcțiilor deținute aveau atribuția de a depista și sancționa contravențiile ce țin de competența sa, să nu fie atras la răspundere conform legislației în vigoare pentru încălcările comise în timpul deplasării la volanul automobilului de model „Opel Astra” cu numărul de înmatriculare *****, a oferit și a dat ofițerului de patrulare ai Secției Patrulare Bălți, Direcției de patrulare „Nord” a INSP al IGP al MAI, Nicorici Eugen și Mihail Bulat, care sunt persoane publice, bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 MDL, în următoarele circumstanțe:

La data de 12 noiembrie 2024, în jurul orei 11:02 min, Stoian Vasili în timpul deplasării, automobilul de model „Opel Astra” cu numărul de înmatriculare *****, la intrare în sat. Prajila, raionul Florești, din direcția sat. Gura Căinarului r-nul Florești, a fost stopat de către membrii echipajului Direcției Patrulare Bălți a INSP a MAI, format din ofițerul de patrulare Nicorici Eugen și Mihail Bulat, aflați în serviciu de menținere a ordinii publice și sistematizare a circulației rutiere cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 9911.

În procesul documentării șoferului Stoian Vasile privind comiterea contravenției stabilite și prevăzute la art. 228 alin. (1) Cod 2 Contravențional - „exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frânare sau în mecanismul de direcție, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizația de rigoare”, care urma a fi sancționată de legislația RM de la 9 până la 12 unități convenționale și 3 puncte de penalizare, care pentru ca să nu fie tras la răspundere conform legislației în vigoare pentru încălcările comise, a oferit și respectiv a dat bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 lei, ofițerului de patrulare Nicorici Eugen și Mihail Bulat, aflați în exercițiul funcției și care, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal întrunește calitate de persoană publică, iar în conformitate cu prevederile art. 385 Cod contravențional are și calitatea de agent constatat și care în virtutea funcției deținute avea atribuția de a depista și sancționa contravențiile ce țin de competența sa. Banii respectivi (în suma de 200 lei) i-a pus personal în portbagajul automobilului de serviciu de model „Dacia Duster”, cu numărul MAI 9911.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Stoian Vasile întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal – *coruperea activă, adică, oferirea, darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs inculpatul Stoian Vasile, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025 în latura aplicării pedepsei, cu pronunțarea unei noi soluții de aplicare a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități

convenționale.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei și a indicat normele legale referitoare la criteriile de individualizare a pedepsei, specificând lipsa circumstanțelor ce ar agrava răspunderea, inclusiv a expus date referitoare la personalitatea inculpatului.

În acest sens, recurentul scoate în evidență faptul că și-a recunoscut vina din start, a contribuit activ la cercetarea circumstanțelor cauzei în termeni restrânși, s-a comportat decent, responsabil pe parcursul urmăririi penale și a procesului judiciar, nu este la evidența medicului narcolog sau medicului psihiatru, dosarul nu conține informații sau date care l-ar caracteriza din punct de vedere negativ, anterior nu a intrat în conflict cu legea, infracțiunea săvârșită face parte din categoria celor ușoare, regretă mult cele întâmplate și se căiește sincer de cele comise, nu este angajat în câmpul muncii, își întreține familia din muncii ocazionale, are la întreținere 3 copii minorii, concubina sa care nu are un loc de muncă stabil, starea materială a familiei este destul de precară, din motive consideră că aplicarea pedepsei amenzii în mărime maximă pentru el și familia sa este prea aspră și îi va crea sentimente de nedreptate și neîncredere în lege.

Drept urmare, recurentul consideră că pedeapsa echitabilă pentru acțiunile sale ar constitui amenda în mărime de 500 unități convenționale, aplicată potrivit sancțiunii art. 325 alin. (1) în coroborare cu art. 80¹ alin. (2) Cod penal.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal consideră necesar de a admite recursul inculpatului Stoian Vasile, cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025 în latura pedepsei și emiterea unei noi hotărâri în această parte, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364¹ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 și 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

În acest sens, Colegiul notează că rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează are un rol preventiv și unul reparator.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364¹ alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Stoian Vasile a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații

consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând într-un tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Stoian Vasile în baza dispozițiilor art. 325 alin. (1) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală și întemeiată în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384; 389; 364¹ Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, inculpatul Stoian Vasile este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința în partea individualizării pedepsei penale, considerând că în privința sa urmează a fi aplicată sancțiunea amenzii în limitele minime.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Stoian Vasile conform art. 325 alin. (1)

Cod penal – *coruperea activă, adică, oferirea, darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, constată prezența erorii de drept prevăzute la art. 444 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care ***s-au aplicat pedepse*** în alte limite decât cele prevăzute de lege sau ***greșit individualizate în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.***

În acest context Colegiul arată că, sistemul dreptului penal stabilește pedepse relativ determinate (limite) și de ele trebuie să se conducă instanța de judecată la aplicarea pedepsei. Aceste limite sunt: minimum și maximum general sau cel special prevăzut pentru fiecare infracțiune în textul incriminator. Depășirea acestora, adică aplicarea eronată a legii în ceea ce privește stabilirea unei pedepse inexistente, servește motiv de casare.

Sub aspectul dat, Colegiul penal iterează că cauza penală de învinuire a lui Stoian Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80¹ alin. (2) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹- 182, 239-240, 242¹, 242², 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264¹, **324–335¹**, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de ***reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime*** de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 325 alin. (1) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar prin aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) Cod penal, ***pedeapsa amenzi urmează a fi stabilită în limitele de la 500 până la 1 125 unități convenționale.***

Drept urmare, Colegiul penal consideră neîntemeiată afirmația primei instanțe precum că amenda în mărime de 1125 unități convenționale reprezintă limita fixă a pedepsei, de la care instanța nu mai poate deroga, or, în condițiile în care se reduce doar din limita maximă a pedepsei, limita minimă rămâne a fi de 500 unități convenționale.

Astfel, se conchide că după aplicarea mecanismului compensator prevăzut la art. 80¹ alin. (2) Cod penal instanța urmează să individualizeze cuantumul

pedepsei ținând cont de noile limite obținute, și să continue procesul de individualizare a pedepsei sub aspectul stabilirii cuantumului acesteia, ținând deja cont de criteriile speciale de individualizare a pedepsei ce se referă la personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pe această undă de idei, Colegiul penal evidențiază că inculpatul Stoian Vasile și-a recunoscut integral vina, anterior nu a fost în conflict cu legea penală, are la întreținere 3 copii minori, la locul de trai se caracterizează pozitiv, în sarcina sa fiind reținută prezența circumstanței atenuante prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. a) Cod penal – *săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare*, nefiind stabilită prezența circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 Cod penal.

Implicit, Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 78 alin. (4) Cod penal, în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât și a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Aici Colegiul penal notează că, la cazul dedus judecății în sarcina inculpatului Stoian Vasile nu a fost stabilită prezența circumstanțelor agravante, fiind identificate doar prezența circumstanțelor atenuante și a datelor care caracterizează pozitiv personalitatea inculpatului, fapt ce permite instanței de judecată stabilirea pedepsei mai aproape de limita minimă.

Prin urmare, Colegiul penal notează că stabilirea pedepsei în limitele maxime, în lipsa unor circumstanțe agravante ar fi o pedeapsă inechitabilă și contrară principiului umanismului, care *inter alia* stabilește că Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului. Or,

practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Mai mult ca atât, Colegiul penal notează că această pedeapsă ar fi contrară și dispozițiilor art. 78 alin. (3) Cod penal, care stipulează că pedeapsa maximă prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod poate fi aplicată în cazul în care există circumstanțe agravante.

În consecință, Colegiul penal, în speța dată, găsește întemeiate argumentele recurentului și constată că la stabilirea cuantumului pedepsei au fost admise derogării de la dispozițiile 75-78 Cod penal în coroborare cu art. 80¹ alin. (2) Cod penal, stabilindu-i inculpatului Stoian Vasile o pedeapsa prea aspră, eroare ce urmează a fi corectată prin reducerea limitei pedepsei sub formă de amendă până la minimul de 500 unități convenționale, nefiind constatat faptul că prin această soluție se înrăutățește situația condamnatului.

La caz, instanța de recurs menționează că în speță, sunt respectate prevederile art. 449 alin. (1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, privitor la neagravarea situației inculpatului, întrucât micșorarea cuantumului pedepsei sub formă de amendă până la limita minimă prevăzută la dispoziția art. 325 alin. (1) Cod penal, ameliorează situația inculpatului Stoian Vasile.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței în cauză în latura pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în sensul descris supra, și cu menținerea fără modificări a celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. (2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul inculpatului Stoian Vasile declarat împotriva sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025 prin care Stoian Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, se admite, cu casarea parțială a respectivei sentințe în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Se stabilește lui Stoian Vasile, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025, pedeapsa cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3¹) Cod penal, se explică lui Stoian Vasile că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile

lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 05 mai 2025 în latura confiscării speciale și cea a soluționării chestiunii privind corpurile delictu, se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului:

Judecător:

Judecător: